

trahent derefter videresolgt til en tredjemand i begrundet god tro, kan tilbagelevering ikke finde sted.

Da der er tale om tilbagelevering, vil alene transaktioner vedrørende ydelser, der rent faktisk kan tilbageleveres, skulle ophæves i medfør af bestemmelsen. Er der indgået en aftale i strid med bekendtgørelsen om koncerninterne transaktioner, eksempelvis om en arbejdsydelse, kan denne ikke tilbageleveres.

Kan ydelserne ikke tilbageleveres, vil den finansielle virksomhed eventuelt kunne få et økonomisk tab erstattet efter almindelige erstatningsregler.

Består ydelsen i, at en finansiell virksomhed skal stille sikkerhed, skal en sådan sikkerhedsstillelse opføre, medmindre sikkerhedsstillelsen er afgivet over for en medkontrahent i god tro.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 er baseret på princippet i aktieselskabslovens § 115, stk. 3-4, om lån og sikkerhedsstillelse i strid med § 115, stk. 1 (ulovlige aktionærlån).

En ophævelse af en koncernintern transaktion vil også skulle finde sted i tilfælde, hvor en finansiell virksomheds medkontrahent ikke har vilje eller evne til at udligne forskellen mellem markedsvilkår og den koncerninterne transaktions vilkår. Som eksempel kan nævnes en finansiell virksomheds salg af en fast ejendom til et koncernforbundet selskab til en pris, der ligger under markedsværdien.

Til kapitel 6

Til § 47

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til § 18, jf. §§ 22, 78 og 102 i forslaget til ny årsregnskabslov. I modsætning til hvad der kræves af virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D efter forslaget til årsregnskabslov, foreslås det ikke krævet, at årsrapporten skal indeholde en pengestrømsopgørelse. Det skal vurderes nærmere, om og i hvilket omfang udarbejdelse af en pengestrømsopgørelse vil bidrage med yderligere information til regnskabslæsere. I givet fald vil dette kunne kræves i administrative forskrifter.

Finansielle holdingvirksomheder skal efter stk. 1, 1. pkt., aflægge årsrapport efter reglerne for finansiell virksomheder og dermed ikke efter reglerne i årsregnskabsloven, jf. forslaget til årsregnskabslov § 1, stk. 2, nr. 1. Dattervirksomheder af finansielle virksomheder, der ikke selv er finansielle virksomheder, skal aflægge årsrapport efter årsregnskabslovens bestemmelser.

Dette er en ændring af de gældende regler for så vidt angår pengeinstitutternes dattervirksomheder,

som hidtil har været underlagt regnskabsreglerne for pengeinstitutter.

Når virksomheden udarbejder et koncernregnskab, er koncernregnskabet en del af virksomhedens årsrapport, jf. forslagens § 60, stk. 2. De overordnede principper for årsrapporten, som fastlægges i loven, gælder således både for det virksomhedsregnskab, der er indeholdt i årsrapporten, og for et eventuelt koncernregnskab.

Til § 48

Bestemmelsen svarer med visse sproglige tilpasninger til § 8 i forslaget til årsregnskabslov.

Til § 49

Bestemmelsen svarer med visse sproglige tilpasninger til §§ 9 og 10 i forslaget til årsregnskabslov.

Til § 50

Bestemmelsen svarer med visse sproglige tilpasninger til § 11 i forslaget til årsregnskabslov.

Til § 51

Bestemmelsen svarer til § 12 i forslaget til årsregnskabslov.

Ved udarbejdelsen af årsrapporten skal der foretages en konkret vurdering af, hvilke regnskabsbrugere årsrapporten har relevans for.

Til § 52

Bestemmelsen svarer til § 13 i forslaget til årsregnskabslov.

Til § 53

Bestemmelsen fastslår, at hovedreglen for værdiansættelse er, at aktiver og forpligtelser skal værdiansættes (måles) til dagsværdi. Begrebet »dagsværdi« er det danske udtryk, der svarer til »fair value« på engelsk. Begrebet er i forslaget til ny årsregnskabslov defineret således: »dagsværdien er det beløb, hvormed et aktiv kan udveksles, eller en forpligtelse kan udlignes ved transaktioner mellem af hinanden uafhængige parter.«

Hovedreglen i forslaget til ny årsregnskabslov er, at værdiansættelse af aktiver sker til kostpris og nettorealiseringsværdien anvendes på forpligtelser. Som en undtagelse herfra skal finansielle aktiver og forpligtelser, der ikke påtænkes holdt til udløb, dog som hovedregel måles til dagsværdi.

For en stor del af de finansielle virksomheders finansielle aktiver (værdipapirer) finder dagsværdiprin-